

U-Käännös - Suojatie

Sataman ilta 14.11.2020

Opetus: Arto Malmberg

Messikysymykset ovat tekstin lomassa punaisella.
Keskittykää niihin mitkä nousevat ajankohtaisiksi.
Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen Jumalan Pyhän Hengen vaikutusta
kokoontumiseenne.

Arto ottaa mielellään vastaan ”kaikenkarvaista palautetta” opetukseen ja kysymyksiin
liittyen. arto@satamaseurakunta.fi

Johdanto:

Vanhemmat haluavat luonnostaan suojella lastaan asioilta, jotka ovat haitallisia tai jopa vaarallisia. Useimmiten vanhemmat haluaisivat olla rakentamassa lapselleen suojattua tulevaisuutta, suojatietä. Vanhempina annamme ohjeita siitä, miten tulisi elää ja millaisia valintoja kannattaisi tehdä. Kun lapset kasvavat, pikkuhiljaa he irrottautuvat kodin vaikutuspiiristä ja alkavat enenevässä määrin tekemään omia valintojaan. Parhaimmillaan koti on antanut eväitä valintojen tekemiseen, vaikkakin valintojen tekeminen jää loppupeleissä ihmiselle itselleen.

Vanhemman ja lapsen suhde jollain tavoin kuvastaa, myös Jumalan tahtoa suhteessa meihin ihmisiin. Hän haluaa varjella meidät yhteydessään ja pahasta. Hän on antanut ohjeet suojatusta tiestä, jotta sitä kuljettaisiin. Usein on niin, että me poikkeamme pois tuolta suojatulta väylältä, ja takaisin palaaminen tarkoittaa peruuttamista tai käännöstä, jota Raamattu kutsuu parannukseksi.

Parannus on etuoikeus ja mahdollisuus, vaikka ”parannus” sanana herkästi kalskahtaa korvaan. Parempi ilmaisu olisi kääntyminen Jumalan tahtoon, mielenmuutos.

1. Millaisia mielikuvia sinussa herättää parannus ja siitä puhuminen?

Jumala on tehnyt ja tekee työtä saadakseen elää luotunsa kanssa elävässä ja vuorovaikutteisessa yhteydessä.

Parannuksessa, ihmisen asema ja suhde Jumalaan eheytetään. Kaikki tämä tapahtuu Jumalan aloitteesta ja voimasta, ihmisen suostumuksella.

1. Suhteen palautuminen, herääminen kuolleista

Ensimmäisellä kerralla keskityin ns. kääntymysparannukseen.
Tilanteeseen, jossa ihminen on ollut kuoleman tilassa suhteessa Jumalaan.
Jeesuksen kautta tuo suhde herätetään henkiin Jumalan voimasta.
Samoin kuin tuhlaajapojan isä mainitsi:

”Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.” Luuk 15:32

Johannes kuvaa evankeliumissaan tuota henkiin heräämistä, suhteen palautumista, uudestisyntymää seuraavin sanoin:

Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. Joh 1:12-13

Voima tulla ja olla Jumalan lapsena tulee Jumalalta. Mahdollisuus tulla hänen lapsekseen tapahtuu Jumalan tahdosta, hänen aloitteestaan. Näissä molemmissa Raamatun paikoissa keskiössä on suhde isään. Poika oli kuollut isälleen, ei ollut suhdetta. Kun yhteys palasi, poika heräsi henkiin oli jälleen poika, lapsi.

Kun otamme Jeesuksen vastaan meistä tulee Jumalan lapsia. Ei palvelijoita tai orjia, vaan lapsia, ollaksemme suhteessa Taivaalliseen Isään.

2. Parannus, pyhityksen ”työkalu”

Tällä kerralla aion keskittyä siihen parannukseen, jossa meidän tulisi elää jatkuvasti, kääntymysparannuksen jälkeen. Se on pyhittäytymistä, erottautumista tästä maailmasta ja sen tavasta toimia. Kääntymistä uudelleen ja uudelleen Jumalan tahtoon, silloin kun huomaamme kulkevamme Hänestä pois päin.

Tarvitsemme elävää, tuoretta yhteyttä Isäämme. Parannus, pyhittäytyminen varjelee yhteyttämme Isän kanssa. Vanhempi veli eli isänsä talossa, mutta hänellä ei ollutkaan elävää yhteyttä isän kanssa. Molempien poikien yhteys isään oli pielessä.

Kristityn yhteys Jumalaan häiriintyy helposti. Suhteen rikkojaksi voi tulla synnillinen käyttäytyminen suhteessa lähimmäisiin tai Jumalaan. Pitkittyessään se paaduttaa uskovan ja saa ihmisen hylkäämään turvansa Kristuksessa.

On myös mahdollista langeta yritykseen elää itsessään täydellistä elämää. On mahdollista langeta pois armosta, jolloin alamme turvata omiin suorituksiin ja ansioihin, Kristuksen sijasta tai lisäksi. Tämäkin rikkoo suhteemme Jumalaan.

Kaikkien näiden vaarojen keskellä meitä kutsutaan valvomaan. Olemaan skarppina, olemaan hereillä. Jotta voimme pysyä lähellä Kristusta ja Isää Jumalaa, tarkoittaa se sitä että meidän tulee valvoa omaa tilaamme. Niin kuin Paavali kirjoitti korinttilaisille. ”Joka luulee seisovansa, katsokoon ettei lankea.”

Tärkeänä käytännön välineenä pysyä lähellä Kristusta, toimii parannus, siinä eläminen, sen harjoittaminen.

Parannus on ovi pyhitykseen, tie Jumalan mielenmukaiseen elämään. Parannuksen kautta meidän mieleemme uudistuu ja muuttuu. Parannus on aktiivista kääntymistä takaisin Jumalan yhteyteen, tahtoon, silloin kun tiemme on viemässä hänestä pois päin.

2. Mitä ajatus ”parannus työkaluna pyhitykseen” sinusta kuulostaa?

Jäsennys

1. Pyhityksen perusteita
2. Kääntymisiä arjessa
3. Vapautuminen

1. Pyhityksen perusteita

Seuraavaksi jaan siitä, miten käsitän Raamatun valossa, pyhityksen etenemistä Kristityn elämässä.

1. Kuollut vapaaksi synnistä

Ensinnäkin on tärkeää ymmärtää, mitä meille on jo tapahtunut, kun turvamme on Kristuksessa. Luetaan siitä Room 6 alusta.

3 Vai ettekö tiedä, että kun meidät kasteessa liitettiin Kristukseen Jeesukseen, me myös kuolimme hänen kanssaan?

4 Kasteessa meidät haudattiin yhdessä Kristuksen kanssa; me siis kuolimme. Näin tapahtui, jotta syntyisimme uudelleen, uudenlaiseen elämään. Herättihän Isän kirkkaus Kristuksenkin kuolleiden joukosta.

11 Ajatelkaa te samoin itsestänne: suhteessa syntiin olette kuolleita, mutta suhteessa Jumalaan elätte yhdessä Kristuksen Jeesuksen kanssa.

Room 6

Paavali valottaa mitä meille on tapahtunut kasteessa. Me kuolimme yhdessä Kristuksen kanssa. Me kuolimme vapaaksi synnin orjuudesta. Tämä on hengellinen todellisuus, minkä voimme omistaa itsellemme. Synnillä ei ole enää orjuuttavaa valtaa meihin.

Jos turvaamme Kristukseen, niin tämä asia on totta elämässämme.

”Minut on vapautettu synnin orjuudesta”. Minut on vapautettu synnin orjuudesta, suhteeseen ja yhteyteen Jumalan kanssa.

3. Mitä sinulle merkitsee Paavalin opetus: olen kuollut suhteessa syntiin, silloin kun turvaan Kristukseen?

2. Kuollut vapaaksi laista

Toisekseen, samalla olemme kuolleet myös vapaaksi lain orjuuttavasta vaikutuksesta.

Meidän ei enää tarvitse täyttää lakia pelastuaksemme, koska lakia täyttämällä me emme voi pelastua.

Paavali kirjoittaa tästä seuraavasti.

'Veljet, tehan tunnente lain ja tiedätte, että laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää. Laki sitoo naimisissa olevan naisen mieheensä niin kauan kuin tämä on elossa. Mutta jos mies kuolee, nainen vapautuu siitä laista, joka sitoi hänet mieheen. Jos hän miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle, hän on aviorikkoja. Mutta miehensä kuoltua hän on vapaa lain määräyksestä eikä tee aviorikosta, jos menee naimisiin toisen miehen kanssa. Samoin on teidän laitanne, veljeni. Kristuksen kuolemassa te hänen ruumiinsa jäsenenä olette kuolleet vapaiksi laista ja kuulutte nyt toiselle, hänelle joka on herätetty kuolleista. Näin me kannamme hedelmää Jumalalle. '

Kirje roomalaisille 7:1-4

Kun olemme Kristuksessa, niin kaikenlainen pakko on pyyhitty pois elämästämme. Meidän ei ole enää pakko suorittaa mitään, emme ole enää synnin orjia, emmekä ole enää myöskään lain orjia. Olemme siis kahdesti vapautettuja.

Uusi minämme, sisimpämme on vapaa synnistä, vapaa elämään Isän Jumalan yhteydessä. Olemme vapaita lain orjuuttavasta vaikutuksesta. Meidät on vapautettu elämään Jumalan lapsina, vapautettu lapseuteen tekemään sitä mitä Isä tekee.

Tämä on uuden minän hengellinen todellisuus ja asema, johon Kristuksen omat on kutsuttu elämään.

4. Mitä sinulle merkitsee Paavalin opetus: olen kuollut suhteessa lakiin, silloin kun turvaan Kristukseen?

5. Entä se, että olen Jumalan lapsi enkä orja tai palvelija?

3. ”Vanha Aatu”

Vaikka olemme Kristuksessa ja sisimpäämme on syntynyt halu palvella häntä, turmeltunut vanha luontomme, ”vanha Aatu” kulkee edelleen mukana. Siitä Paavali jatkaa seuraavasti.

'Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo. '

Kirje roomalaisille 7:18-19

'Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain, mutta siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain, joka sotii sisimpäni lakia vastaan. Näin olen ruumiissani

vaikuttavan synnin lain vanki. Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? ' Kirje roomalaisille 7:22-24

Vanha luontomme on valitettavasti hyvin sitkeä. Se on liittossa sielun vihollisen kanssa. Pienikin määrä ravintoa sille, saa sen hyvin elinvoimaiseksi.

Vaikuttaa siltä, että se repii ravintonsa jostain vaikka väkisin, ainakin jollemme ole antaneet ravintoa uudelle minällemme, hengellemme.

Vaikka vanha luontomme kulkee mukanaamme hamaan hautaan asti, meidän ei kuitenkaan tarvitse elää sen mukaan. Me saamme elää Hengen vaikuttamaa ja voimauttamaa elämää.

8. Te ette kuitenkaan elä oman luontonne vaan Hengen alaisina, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä.

9. Mutta se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole hänen omansa.

10. Jos Kristus on teissä, teidän ruumiinne tosin on kuollut synnin vuoksi, mutta Henki luo elämää, koska teidät on tehty vanhurskaiksi.

11. Jos siis teissä asuu Jumalan Henki, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, niin hän, joka herätti Kristuksen kuolleista, on tekevä eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne teissä asuvan Henkensä voimalla.

Room 8

Jumala tekee meidät eläviksi ja kykeneviksi elämään hänen tahdossaan. Hän tekee meidät eläviksi Henkensä voimalla ja kautta. Tämä on Jumalan sanan totuus, jonka me saamme omistaa itsellemme päivittäin. Tämä ei ole sidottu siihen kuinka kasvaneita uskovia me olemme tai kuinka kauan olemme tunteneet Kristuksen.'

Itselleni tuo jae 11 on tullut rakkaaksi. Toistan sitä usein ja koen kuinka se ruokkii sisintäni. Rukoilen sitä, että se saa olla minulle täyttä totta arjessani. Se muistuttaa minua siitä että Jumalan Henki tekee minut eläväksi, ei minun oma pinnistely ja kamppailu.

6. Miten sinua puhuttelee Room 8:11 sanoma?

Jumalan tahdon mukaisella vaelluksella on vaikutus - hedelmä. Sen vaikutus on laaja-alaista ja kauaskantoista. Se luo hyvinvointia, ennen kaikkea henkistä ja hengellistä. Jos Jumalan tahdon mukainen elämä saa vallata yhteiskunnan eri tasoilla vaikuttavien ihmisten elämässä, tuo se siunauksen myös yhteiskuntaan.

Tuon siunauksen hedelmiä me olemme hyvin pitkälle saaneet nauttia omassakin yhteiskunnassamme.

Vaikka pyhä vaellus, pyhitys, ei itsessään meitä pelasta, ei sen merkitystä pidä väheksyä. Asian voisi ajatella niin, että pyhä vaellus ei ensisijaisesti pelasta meitä itseämme, mutta se pelastaa läheisemme. Pelastaa siis siinä mielessä, että se johtaa ihmisiä Kristuksen luo, vastakohtana sille että se ajaisi ihmisiä pois Kristuksen luota.

Kertauksena vielä edellisestä:

**Kristuksessa me saamme omistaa itsellemme:
Vapauden synnin orjuudesta ja elämän Isän Jumalan yhteydessä.
Vapauden lain orjuudesta ja elämän Jumalan lapsena.
Vapauden elää Jumalan tahdossa, hänen lapsenaan.
Voiman elää Jumalan tahdon mukaista elämää.**

7. Miten voisit omistaa itsellesi edellä mainitut sanan lupaukset, voimaksi arkeen?

Vaikka vanha luontomme ja vihollisemme laittaa kapuloita rattaisiin ja yrittää himmentää jatkuvasti edellä mainitsemaani todellisuutta, se ei muuta sitä. Se ei muuta sitä, vaikka emme likikään aina koe tai elä sitä todeksi.

Tähän Raamatun totuuteen meidän tulee turvata.
Muistutetaan sitä itsellemme ja toisillemme.

2. Kääntymisiä arjessa

Miten parannusta, kääntymystä harjoitetaan arjessa.
Usein kysymys on pienistä askeleista, pienistä asioista.

1. Ketut kiinni

Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka viinitarhoja turmelevat, sillä viinitarhamme ovat kukassa. Korkeaveisu 2:15

Suloiselta näyttävät pienet ketut viinitarhassa eivät äkkiseltään vaikuta kovinkaan vaarallisilta. Kuitenkin niiden vaikutuksesta viinitarha voi tuhoutua, jäädä hedelmättömäksi.

Usein pienet, harmittomilta näyttävät tai jopa jollain tapaa viehättävät synnit, voivat olla tuhoisia uskollemme. Jatkuessaan ne etäännyttävät meitä Jumalasta ja läheisistämme.

Löydän itseni välillä siitä, että olen katkera vaimoani kohtaan. Tilanne syntyy usein seuraavasti. Minulle tulee pieni loukkaantuminen puolison jostain ihan arkisesta sanomisesta tai tekemisestä. Se on niin pieni, etten kehtaa sanoa sitä ääneen, mutta kuitenkin se jää kalvamaan mieltäni. Jos kalvaminen saa jatkua, enkä tule näkyväksi loukkaantumiseni kanssa, paisuu katkeruus sisällä. Tunnustamattomana katkeruus saa aikaan esim. pieniä piikkejä puheessa tai vääristyneenä asenteena, tmv.

8. Millaisia pieniä kettuja tunnistat omassa elämässäsi?

Muuta tietä paluuseen ei ole kuin asian käsitteleminen.

Jos asiaa ei käsitellä, seuraukset siitä ovat pitkän päälle erittäin tuhoavia. Ajattele tilanne, että kymmenen vuoden ajalta kertyy paljon pieniä loukkaantumisia, joita ei

käsitellä. Ei ihme jos, jossain vaiheessa pommi räjähtää, mitta tulee ns. täyteen ja sitten ihmetellään, että mites tässä näin kävi.

2. Tarttis tehrä jotain

Niin, mites sitten tulisi tehdä.

Tunnista, virheesi tai toisen virhe

Tunnusta, loukkaantumisesi tai oma syntisi

Tuomitse synti, puolustelematta

Pyydä anteeksi, omaa käytöstäsi tai anteeksiantamattomuuttasi

Anna anteeksi, sinua vastaan rikkooneelle ja myös itsellesi

Kun rikomme toisiamme vastaan, on ehdottoman tärkeää käsitellä asia rikottua kohtaan. On usein helpompaa tunnustaa syntinsä Jumalalle ja sielunhoitajalle, joka sekin on tärkeää. Vähintään yhtä tärkeää on käsitellä asia rikottua kohtaan.

Omalla kohdalla se on tarkoittanut nöyryytymistä, oman mokan tunnustamista ilman puolusteluja. Oman käyttäytymisen tuomitsemista, anteeksi pyytämistä.

9. Mitä mieltä olet edellä mainituista askeleista? Miten haluaisit soveltaa niitä omassa elämässä?

Tällä viikolla viimeksi sain nöyryyä pyytämään anteeksi, käyttäytymistäni vaimoa kohtaan.

Konkretisoin asiaa siten, että kerron tässä mitä eilen aamulla suurinpiirtein sanoin vaimolleni.

”Minä olen laiminlyönyt sinun tarpeitasi. Olen jättänyt vain rippeitä siitä empatiasta ja rakkaudesta, joka kuuluisi sinulle. Anteeksi että olen toiminut väärin. Haluan myös muuttaa käytöstäni ja huomioida sinua jatkossa paremmin.”

Asian tiedostaminen tuotti häpeää ja syyllisyyttä. Nuo tunteet ovat kuitenkin hyödyllisiä ja parhaimmillaan ne herättää toimimaan oikean suuntaisesti.

”Jumalan mielenmukainen murhe saa aikaan parannuksen”.

Asian esille ottaminen ja siitä puhuminen tarkoitti nöyryytymistä. Näistä tunnoista huolimatta, asian käsittely oli tuiki tarpeellinen ja on tuonut meitä puolisoita lähemmäksi toisiamme.

3. Vapautuminen

Entä jos on edelleen syntitottumuksia, riippuvuuksia, joiden kanssa kamppailee. Jos meillä uskovana ollessa on syntejä, jotka jatkuvasti sitoo meitä ja tekee elämän raskaaksi, niin itsellemme kuin läheisillemme, on syytä pysähtyä.

On asioita, joihin on omilla valinnoilla helpompi vaikuttaa. On myös asioita, jotka tuntuvat meille itsellemme ylivoimaisilta.

Syntikamppailujen keskellä on hyvä muistuttaa itselleen siitä, mitä sana vakuuttaa. Samoja asioita, joita edellä kävimme läpi.

Jeesuksen omana, Jeesuksen ansioon turvaavana, minulla on seuraava asema. Olen kuollut vapaaksi synnin vallasta, synnin orjuudesta, siirtyäkseni Jeesuksen vallan alle.

Toiseksi minut on vapautettu muuttumisen pakosta, olen vapaa lain pakonomaisesta noudattamisesta. Pelastuakseni minun ei tarvitse muuttaa itse itseäni, vaan sen vaikuttaa Jumalan Pyhän Henki minussa, suostumuksellani.

Kolmanneksi, ainoastaan Pyhän Hengen voimassa voin elää Jumalan tahdon mukaista elämää. Mikään oma yritykseni elää oikeamielisesti, ei pysty täyttämään Jumalan pyhyiden mittaa.

1. Synnin vaikutusvalta valheen kautta

Ihmisen uskoontulon jälkeen, synnin vaikutusvalta kristityssä perustuu lähinnä valheisiin. Sielunvihollisen taktiikka on edelleen sama kuin se on ollut alusta asti.

Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut..."

1. Moos. 3:1a

Vihollisemme edelleen kyseenalaistaa Jumalan sanan, sen lupaukset, kehoitukset ja ohjeet. Uskovanakin meillä voi olla mielissämme useitakin erilaisia uskomuksia, niin itsestämme kuin lähimmäisistämme. Nuo uskomukset eli valheet ovat kuin mielen linnakkeita, jotka seisovat itsemme ja Jumalan lupausten välillä.

Esimerkkinä nostan oman mielenlinnakeen, valheen jonka olin nielaissut koukuineen päivineen ja se oli todella syvällä. Sanoitan sen seuraavasti.

”Jos Jumala todella tietäisi millainen olen, hän hylkäisi minut.”

Ajatushan on ihan absurdi, jos ja kun uskon Jumalan kaikkivaltiuteen ja siihen että hän tietää minusta kaiken.

Kuitenkin edellä mainitsemani valhe sai minut vuosikymmeniä epäilemään Jumalan rakkautta itseäni kohtaan.

Olin lapsuuden kodin kasvatuksesta, suhteessa isääni, omaksunut valheen siitä, että Jumalan rakkauskin on ehdollista. Kukaan ihminen ei koskaan minulle ollut niin suoraan sanonut, mutta omassa sisimmässäni, minulle tuli tästä valheesta uskomus. Mielenlinnake, joka oli noussut Jumalan tuntemista vastaan. Suoritin uskoani, koitin ansaita Jumalan mielisuosiota teoillani, oikein elämisellä.

Voitte arvata mitä sellaisesta uskon elämästä seuraa. Lain alaisuus, kireys, oikeassa olemisen vaatimus, rakkaudettomuus itseä ja lähimmäisiä kohtaan, jatkuva alamittaisuus ja epäonnistuminen.

Elämästäni ei ollut Jeesuksen sanat kaukana:

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan...”

Vihollinen halusi varastaa elämän ja yltäkylläisyyden Jeesuksen yhteydessä sillä, että uskoin valheet Jumalan ehdollistavasta rakkaudesta. Kuitenkin Jeesus oli tullut antamaan aivan jotain muuta.

”...Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.” Joh 10:10

Näin kerrottuna kaikki näyttää päivän kirkkaalta ja vesiselvältä. Silloin kun elin näitä vaiheita, en tunnistanut moista valhetta. Siinä oli paljon tiedostamatonta ja kuitenkin käyttäydyin sen mukaisesti.

Valhe oli hyvin piilotettu mieleni sopukoihin ja siinä oli myös jotain tuttua, josta oli vaikea luopua. Pitkään mielessä ollut valhe, oli kuin mielen tatuointi, kuin olemassa oleva totuus, vaikka se olikin ristiriidassa Jumalan sanan kanssa. Se oli mielenlinnake, suuri ja itselle täysin ylittämätön.

Näitä mielenlinnakkeita kyllä riittää, sillä vihollinen ja vanha luontommeikin tekee kaikkensa pitääkseen ne piilossa.

Jumala kuitenkin teki ja tekee määrätietoisesti työtään kohdallani. Uudestaan ja uudestaan sain kokea ansiotonta rakkautta ja hyväksyntää toisten kristittyjen taholta, silloinkin kun kerroin, mitä oikeasti sisälläni tunnen ja ajattelen.

Sain kerta toisensa jälkeen kokemuksellisesti tuntea Hänen rakkauttaan ja kokea toisten uskovien kautta hyväksyntää, vaikka paljastin syntejäni ja kamppailujani. Kaikki tämä varmasti osaltaan oli sulattamassa noita mielen linnoituksia.

Jossain vaiheessa mieleeni kirkastui ajatus siitä, mitä olen uskonut ja uskotellut itselleni.

Siis seuraavan valheen:

”Jos Jumala todella tietäisi millainen olen, hän hylkäisi minut.”

Uskon että se mitä ymmärsin ja näin valheeksi oli Pyhän Hengen työtä ja vaikutusta. Raamattuhan sanoo, kuinka ”Pyhä Henki näyttää todeksi synnin.”

Seuraaviin kysymyksiin kannattaa pysähtyä hiljentyen ja yhdessä Pyhän Hengen johdatusta anoen.

10. Mitä ajatus mielen linnakkeista sinussa herättää?

11. Millaisia mielenlinnakkeita tunnistat omassa ajattelussasi?

2. Vapautuksen askeleita

Seuraavaksi kerron pääpiirteissään niitä askeleita, mitä tuolloin otin.

Rukoilin jotenkin tähän tapaan. ” Herra, olen uskonut sinusta seuraavan valheen.
”Jos sinä Herra todella tietäisi millainen minä olen, sinä hylkäisi minut.”

Näiden sanojen sanominen oli vaikeaa silloin ja se on vaikeaa edelleen, koska tajusin sen olevan silkkaa valhetta. Tosiasiassa olin kuitenkin vuosikausia käyttäytynyt tuon valheen mukaisesti.

Nyt se oli tuotu valoon, nyt se oli paljastettu. Synti oli tullut suureksi.
Jumalan sana osoitti selkeästi tuon ajatuksen valheeksi.

Seuraavaksi rukoilin, ” Herra, hylkään ja tuomitsen tuon valheen, sillä tuo synti on tuomittu Jeesuksen lihassa ristillä.” Room 8:3

”Herra tahdon ottaa vastaan sinun totuutesi.”

Sanasi sanoo:

”Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.” Room. 5:8

Anna syntini anteeksi, anteeksi että olen uskonut valheen sinusta.

Kiitos, että saan uskoa syntini anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä.

Kiitos, että saan olla vapaa.

Herra turvaan sinun vereesi ja täytettyyn työhösi.

Myöhemmin olen voinnut todeta, että luottamukseni ja leponi Herrassa on kasvanut.
Sellainen yletön puristaminen ja kireys mitä minulla on ollut, on hellittänyt.

Valheet, jotka ovat kuin linnakkeet mielessämme, ovat kukistettavissa Jeesuksen veren kautta ja täytetyn työn perusteella. Jumalan sanasta löytyy totuus ja vastavoima kaikille valheille. Jumalan sana paljastaa sen, mikä on valheen varaan rakennettua meidän elämässämme.

Meidän osamme on Pyhän Hengen läsnäolossa ja vaikutuksesta tunnistaa ja tunnustaa ne valheet, jotka olemme uskoneet Jumalasta ja itsestämme. Tässä on usein hyvänä apuna ja tukena toinen tai toisia uskovia, joiden kanssa voi peilata ajatuksiaan.

On tärkeää että olemme toisillemme aitoja peilejä, silloinkin kun on aika sanoa, että tuo ei ole oikein elämässäsi.

3. Parannus on etuoikeus

Jeesus kutsuu parannukseen.

Parannus, kääntyminen on mahdollisuus.

Parannus on etuoikeus, jota saamme ja jota meidän tulee harjoittaa.

Parannuksessa eläen suhteemme Kristukseen, Jumalaan ja läheisiimme syvenee ja tulee aidommaksi.

Parannuksen tekeminen, mokiensa tunnustaminen on vastuullista elämää. Parannuksen tekemisessä ei ole mitään hävettävää vaikka siihen usein sisältyy häpeän tunteita.

12. Rukoilkaa yhdessä toistenne puolesta, jos olette tunnistanee mielen linnakkeita mielissänne. Voitte rukoilla käyttäen alla olevaa tekstiä.

Jos nyt ymmärrät, että joku valhe on sitonut sinua ja vaikeuttanut elämääsi, rukoile kanssasi mielessäsi.

” Herra, olen uskonut sinusta seuraavan valheen.

Nyt voit mielessäsi sanoittaa sen Jumalalle.

Herra, hylkään ja tuomitsen tuon valheen, sillä tuo synti on tuomittu Jeesuksen lihassa ristillä.”

Herra tahdon ottaa vastaan sinun totuutesi.

Anna syntini anteeksi, anteeksi että olen uskonut tämän valheen.

Kiitos, että saan uskoa syntini anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä.

Kiitos, että saan olla vapaa. Herra turvaan sinun vereesi ja täytettyyn työhösi.